

Sygn. akt II K 658/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 kwietnia 2018 r.

Sąd Rejonowy w Legionowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Tomasz Kosiński

Protokolant: Bożena Oblńska

w obecności oskarżyciela : ---

po rozpoznaniu dnia 07 lutego 2018 r. , 12 marca 2018 r. i 27 kwietnia 2018 r. na rozprawie w Legionowie sprawy :

A. K. , s. M. i H. z d. N. , ur. (...) w W.

oskarżonego o to, że :

w dniu 22 kwietnia 2017 roku w miejscowości S. P. ul. (...) , gm. N. , woj. (...), prowadził pojazdem mechanicznym marki F. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym , będąc w stanie nietrzeźwości I badanie - 1,86 promila , II badanie – 1,91 promila alkoholu w wydychanym powietrzu,

to jest o czyn z art. 178a § 1 k.k.

1. Oskarżonego A. K. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazuje go na karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności ;
2. Na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k. warunkowo zawiesza wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego A. K. kary pozbawienia wolności na okres próby 2 (dwóch) lat;
3. Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 k.k. zobowiązuje oskarżonego A. K. do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby ;
4. Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 5 k.k. zobowiązuje oskarżonego A. K. powstrzymania się od nadużywania alkoholu w okresie próby ;
5. Na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego A. K. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 (pięciu) lat ;
6. Na podstawie art. 43a § 2 k.k. zasądza od oskarżonego A. K. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych;
7. Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia oskarżonego A. K. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 658/17

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu okoliczności ujawnionych w toku rozprawy głównej Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 22 kwietnia 2017 roku w miejscowości S. P. , woj. (...) na ul (...) poruszający się radiowozem oznakowanym patrol policji w składzie st. post. N. L. i post. W. C. zauważyli jadący z naprzeciwka ul. (...) samochód marki F. (...) o nr rej. (...) który na ich widok zatrzymał się na poboczu . Wobec powyższego podjęli kontrolę drogową tego samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) . Samochód marki F. (...) o nr rej. (...) poruszał się przed zatrzymaniem ul. (...) z kierunku miejscowości R..

W trakcie kontroli drogowej zatrzymanego pojazdu ustalono , iż pojazd prowadził oskarżony A. K. od którego wyczuwalna była woń alkoholu .

Oskarżony A. K. został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem (...) z wynikiem pozytywnym . Po sprawdzeniu w bazie (...) ustalono iż oskarżony A. K. ma cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi . Następnie oskarżony A. K. został przewieziony do KP w N. , gdzie został przebadany urządzeniem kontrolno-pomiarowym A. i miał w pierwszej próbie wykonanej w dniu 22 kwietnia 2017 r. o godzinie 15:10 stężenie 1,86 promila alkoholu wydychanego powietrza , w drugiej próbie wykonanej w dniu 22 kwietnia 2017 r. o godzinie 15:12 stężenie 1,91 promila alkoholu wydychanego powietrza (k. 2) .

A. którymi wykonano badania , zaopatrzone były w aktualne w chwili badania świadectwa wzorcowania (k. 3) .

A. K. ma ukończone 45 lat, jest żonaty , posiada na utrzymaniu żonę, pracuje i uzyskuje dochód w wysokości 3000 zł , nie był karany (k. 100) , nie leczy się psychiatrycznie ani odwykowo .

Sąd powyższy stan faktyczny ustalił na podstawie następujących dowodów : częściowo wyjaśnień oskarżonego A. K. (k. 20 i k. 95-96), zeznań świadków : W. C. (k. 22 i k. 96-97) i J. K. (k. 120) , notatki urzędowej (k. 1) , protokołu użycia urządzenia kontrolno- pomiarowego (k. 2) , świadectwa wzorcowania (k. 3) , oświadczenia (k. 5) , karty karnej (k. 10, k. 28, k.100) , pisma ze Starostwa Powiatowego w W. (k. 17, k. 30) , danych osobo - poznawczych (k. 32) , odpisu wyroku (k. 50) i wniosku o zatracie skazania (k. 53) .

A. K. stanął pod zarzutem , iż w dniu 22 kwietnia 2017 roku w miejscowości S. P. ul. (...) , gm. N. , woj. (...) , prowadził pojazdem mechanicznym marki F. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym , będąc w stanie nietrzeźwości I badanie - 1,86 promila , II badanie – 1,91 promila alkoholu w wydychanym powietrzu, to jest popełnienia czynu z art. 178a § 1 k.k..

Oskarżony A. K. w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zrzucanego mu czynu i wyjaśnił iż w dniu 22 kwietnia 2017 r. myśląc że jest trzeźwy jechał samochodem. Dzień wcześniej spożywał alkohol . W S. P. na ul. (...) został zatrzymany przez patrol policji i przebadany na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu które wskazało iż jest on w stanie nietrzeźwości (k. 20) . Natomiast na rozprawie przed Sądem oskarżony A. K. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił w dniu 22 kwietnia 2017 r. wracali z pracy z kolegą J. K. który kierował jego samochodem i przed Z. zatrzymali się i poszli na grochówkę do kuchni polowej . Następnie gdy siedział w samochodzie w którym wyjęte był ze stacyjki kluczyk zaparkowanym na parkingu na miejscu kierowcy podjechał do niego radiowóz . Oskarżony wskazał iż dzień wcześniej spożywał alkohol , a 10 minut przed przyjazdem policji wypił w samochodzie 100 ml wódki . Następnie oskarżony A. K. wyjaśnił dlaczego w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i dobrowolnie poddał się karze .

Sąd dał w całości wiarę wyjaśnieniom oskarżonego A. K. złożonym w postępowaniu przygotowawczym . W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego A. K. są jasne , dokładne i korespondują z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego zwłaszcza z zeznaniami świadków: W. C. (k. 22 i k. 96-97) i J. K. (k. 120) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumentami w postaci : notatki urzędowej (k. 1) , protokołu użycia urządzenia kontrolno- pomiarowego (k. 2) , świadectwa wzorcowania (k. 3) , oświadczenia (k. 5) , pisma ze Starostwa Powiatowego w W. (k. 17, k. 30) . Z wyjaśnień tych wynika kategorycznie iż oskarżony A. K. popełnił zarzucane mu przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. .

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego A. K. złożonych na rozprawie przed Sądem. Wyjaśnienia oskarżonego A. K. w tym zakresie są niejasne , wewnętrznie sprzeczne i nielogiczne . Przedstawiona przez oskarżonego A. K. w jego wyjaśnieniach na rozprawie przed Sądem wersja wydarzeń stanowi przyjętą przez oskarżonego linię obrony

która ma na celu uwolnienie go od odpowiedzialności za popełniony czyn , która nie znalazła jednak potwierdzenia w zgromadzonym w sprawie materiale dowodowym. Na wstępnie należy podnieść iż oskarżony A. K. w swoich wyjaśnieniach w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i opisał w jakich okolicznościach kierowany przez niego samochód został zatrzymany do kontroli drogowej w miejscowości S. P. na ul. (...) (k. 20) . Należy wskazać iż z wyjaśnień oskarżonego A. K. złożonych w postępowaniu przygotowawczym wynika wprost iż popełnił on zarzucany mu czyn z art. 178 a § 1 k.k. , a wyjaśnienia te znajdują potwierdzenie w zeznaniach świadków : W. C. (k. 22 i k. 96-97) i J. K. (k. 120) oraz dokumentach w postaci notatki urzędowej (k. 1) , protokołu użycia urządzenia kontrolno- pomiarowego (k. 2) , świadectwa wzorcowania (k. 3) , oświadczenia (k. 5) , pisma ze Starostwa Powiatowego w W. (k. 17, k. 30) . Ponadto należy podnieść iż wersji oskarżonego A. K. przedstawionej w jego wyjaśnieniach na rozprawie iż w dniu 22 kwietnia 2017 r. jego samochodem marki F. (...) kierował nie on a świadek J. K. oraz odnośnie miejsca gdzie doszło do kontroli drogowej nie potwierdzili w swoich zeznaniach świadek W. C. (k. 22 i k. 96-97) i świadek J. K. (k. 120) . Należy wskazać iż z zeznań świadka J. K. wynika kategorycznie iż w dniu 22 kwietnia 2017 r. przed zatrzymaniem oskarżonego A. K. przez policję nie kierował samochodem marki F. (...) należącym do oskarżonego . Świadek J. K. wskazał iż na miejsce zatrzymania oskarżonego przez policję przyjechał dopiero po telefonie od oskarżonego który poinformował go o fakcie zatrzymania za jazdę w stanie nietrzeźwości przez policję i to on odebrał samochód F. (...) od policjantów . Natomiast z zeznań świadka W. C. wynika gdzie i w jakich okolicznościach został poddany kontroli drogowej pojazd marki F. (...) kierowany przez oskarżonego A. K. . Z zeznań świadka W. C. wynika iż ta kuchnia polowa o której w swoich wyjaśnieniach mówił oskarżony znajduje się kilometr dalej od miejsca zatrzymania oskarżonego na drodze w kierunku M. . Ponadto należy zauważyć iż oskarżony A. K. nie był w stanie logicznie wyjaśnić dlaczego w swoich wyjaśnieniach w postępowaniu przygotowawczym przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i przedstawił zupełnie odmienną wersję tego zdarzenia. Należy również wskazać iż świadek J. K. kategorycznie zaprzeczył by to on w dniu 22 kwietnia 2018 r. przed zatrzymaniem przez policję kierował należącym do oskarżonego A. K. samochodem marki F. (...) (k. 120) , jak to wskazał oskarżony w swoich wyjaśnieniach złożonych na rozprawie przed Sądem (k. 95) .

Wyżej wskazane fakty dyskwalifikują prawdziwość wyjaśnień oskarżonego A. K. w zakresie jakim Sąd nie dał im wiary .

Sąd dał wiarę w całości zeznaniom świadków W. C. i J. K. jako jasnym , dokładnym , spójnym , logicznym i korespondującym z całością zebranego w sprawie materiału dowodowego .

Z zeznań świadka W. C. – funkcjonariusza policji z KP w N. wynika jaki przebieg miała kontrola drogowa w dniu 22 kwietnia 2017 r. samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) kierowanego przez oskarżonego A. K. i co było jej przyczyną . Z zeznań świadka W. C. wynika iż w dniu 22 kwietnia 2017 roku w miejscowości S. P. , woj. (...) na ul (...) jechał z kierunku miejscowości M. radiowozem oznakowanym wspólnie ze st. post. N. L. . Jadąc ul. (...) zauważyli jadący z naprzeciwka tą ulicą z kierunku miejscowości R. samochód marki F. (...) o nr rej. (...) , który na ich widok zatrzymał się na poboczu . Wobec powyższego podjęli kontrolę drogową tego samochodu marki F. (...) o nr rej. (...) . W trakcie kontroli drogowej zatrzymanego pojazdu ustalono , iż pojazd prowadził oskarżony A. K. od którego wyczuwalna była woń alkoholu . Z dalszych zeznań świadka W. C. wynika iż oskarżony A. K. został poddany badaniu na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu urządzeniem (...) z wynikiem pozytywnym , zaś po sprawdzeniu w bazie (...) ustalono iż oskarżony A. K. ma cofnięte uprawnienia do kierowania pojazdami mechanicznymi . Następnie oskarżony A. K. został przewieziony do KP w N. , gdzie został przebadany urządzeniem kontrolno-pomiarowym . Samochód zaś przekazano osobie wskazanej przez oskarżonego to jest J. K. . Ponadto z zeznań świadka W. C. wynika iż ta kuchnia polowa o której w swoich wyjaśnieniach mówił oskarżony znajduje się kilometr dalej od miejsca zatrzymania oskarżonego na drodze w kierunku M. (k. 22 i k. 96-97) .

Z zeznań świadka J. K. wynika iż w dniu 22 kwietnia 2017 r. otrzymał telefon od oskarżonego który poinformował go fakcie zatrzymania przez policję za jazdę w stanie nietrzeźwości i poprosił go by odebrał samochód F. (...) od policjantów . Świadek J. K. kategorycznie stwierdził iż przed zatrzymaniem oskarżonego A. K. przez policję nie kierował samochodem marki F. (...) należącym do oskarżonego i na miejsce zdarzenia przybył dopiero po telefonie od oskarżonego (k. 120) .

Fakt, że wymienieni wyżej świadkowie precyzyjnie określają zakres swojej wiedzy na temat zdarzeń, w zakresie których Sąd dał wiarę zeznaniom tych świadków, świadczy zdaniem Sądu o braku skłonności do konfabulacji i dążeniu do rzetelnego przedstawienia przebiegu wydarzeń. Zeznania świadków są jasne, dokładne i korespondują z całością materiału dowodowego zebranego w sprawie.

Sąd dał w pełni wiarę dowodom z dokumentów, w szczególności protokołom badania urządzeniem kontrolno-pomiarowym (k. 2), albowiem dokumenty powyższe zostały sporządzone przez funkcjonariuszy publicznych, nie zainteresowanych rozstrzygnięciem w sprawie, a zatem nie mających logicznego powodu, by przedstawiać nieprawdziwy stan rzeczy w dokumentach. Brak jest na tych dokumentach jakichkolwiek śladów podrobienia bądź przerobienia.

Sąd dał ponadto wiarę wszystkim ujawnionym na rozprawie dokumentom. Ich autentyczność i wiarygodność nie była kwestionowana przez żadną ze stron, ani nie stoi w sprzeczności z żadnym innym dowodem, a tym samym nie budzi wątpliwości.

Sąd zważył, co następuje:

Przepis art. 178 a § 1 k.k. stanowi, iż karze podlega, kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Występek ten ma charakter umyślny, przy czym samo uruchomienie i prowadzenie pojazdu wymaga zamiaru bezpośredniego, natomiast fakt znajdowania się przez prowadzącego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego może być również objęty zamiarem ewentualnym. W każdym razie niezbędna jest świadomość sprawcy, że może znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego i godzenie się z tą możliwością. Z treści art. 178 a § 1 k.k. wynika, więc że dla stwierdzenia przesłanek popełnienia przestępstwa wskazanych w tym przepisie konieczne jest spełnienie następujących znamion: po pierwsze sprawca winien prowadzić pojazd mechaniczny, po drugie - prowadzący pojazd musi znajdować się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem innego środka odurzającego, wreszcie po trzecie - pojazd mechaniczny winien być prowadzony w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym.

Należy stwierdzić iż, wszystkie wyżej wskazane przesłanki zostały spełnione w sytuacji będącej przedmiotem niniejszego postępowania.

Po pierwsze niewątpliwym jest iż oskarżony A. K. poruszał się pojazdem mechanicznym. Kierował bowiem samochodem osobowym marki F. (...) o nr rej. (...). Fakt ten wynika wprost z wyjaśnień oskarżonego A. K. złożonych w postępowaniu przygotowawczym (k. 20) oraz z zeznań świadków: W. C. (k. 22 i k. 96-97) i J. K. (k. 120) w zakresie jakim Sąd dał im wiarę oraz dokumentów w postaci: notatki urzędowej (k. 1), protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego (k. 2), świadectwa wzorcowania (k. 3), oświadczenia (k. 5), pisma ze Starostwa Powiatowego w W. (k. 17, k. 30).

Po drugie w ocenie Sądu nie ma wątpliwości, iż oskarżony w chwili popełnienia czynu zabronionego znajdował się w stanie nietrzeźwości. Zgodnie z treścią art. 115 § 16 k.k. stan nietrzeźwości zachodzi, gdy: zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Oskarżony A. K. po zatrzymaniu przez Policję został poddany badaniu urządzeniami A. . Badania te wykazały, iż w wydychanym przez oskarżonego powietrzu znajdował się alkohol w ilości niedozwolonej do prowadzenia jakichkolwiek pojazdów tj. w wysokości 1,91 promila alkoholu wydychanego powietrza (II próba badania urządzeniem A.) (k. 2). W konsekwencji należy przyjąć, iż stężenie alkoholu w organizmie oskarżonego znacznie przewyższało dolną granicę stanu nietrzeźwości.

Została w omawianej sytuacji również spełniona trzecia przesłanka. Oskarżony A. K. kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym. Oskarżony A. K. kierował bowiem pojazdem mechanicznym - samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) na ulicy (...) w miejscowości S. P., woj. (...) - gdzie odbywa się normalny ruch pojazdów, co

stanowi prowadzenie pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym. Należy zauważyć, iż dla przestępstwa określonego w art. 178a § 1 k.k. nie jest znamienne prowadzenie pojazdu mechanicznego po drodze publicznej. Wystarczające jest prowadzenie go w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego w jakiegokolwiek strefie ruchu, to jest w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym (tak wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie, II AKa 131/04 KZS 2004/9/35). W powyższym przypadku ul. (...) w miejscowości S. P., woj. (...) po której oskarżony A. K. kierował pojazdem mechanicznym - samochodem marki F. (...) o nr rej. (...) jest drogą publiczną określoną w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (tekst jedn. Dz. U. z 2017 r., poz. 2222).

Należy wskazać iż oskarżony A. K. w postępowaniu przygotowawczym przyznał zarzucanego mu czynu (k. 20). Natomiast zebrany w sprawie materiał dowodowy w postaci zeznań świadków: W. C. (k. 22 i k. 96-97) i J. K. (k. 120) i dokumentów w postaci notatki urzędowej (k. 1), protokołu użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego (k. 2), świadectwa wzorcowania (k. 3), oświadczenia (k. 5), pisma ze Starostwa Powiatowego w W. (k. 17, k. 30) wskazują iż oskarżony A. K. popełnił zarzucany mu czyn z art. 178a § 1 k.k.

Z tych względów zarówno okoliczności sprawy, jak i wina oskarżonego A. K. nie budzą wątpliwości.

Wymierzając oskarżonemu A. K. karę Sąd wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające jak i łagodzące.

Niewątpliwą okolicznością obciążającą jest duży stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu przejawiający się charakterze naruszonego przez oskarżonego dobra oraz okoliczności działania oskarżonego. Oskarżony A. K. narażał bowiem zarówno bezpieczeństwo ruchu drogowego (albowiem co jest notoryjne wiadomo, w stanie nietrzeźwości postrzeganie i prawidłowe reagowanie na sytuację drogową jest w znacznym stopniu utrudnione), a także innych uczestników ruchu drogowego, przede wszystkim pieszych. Nadto jako okoliczność obciążającą Sąd przyjął wysoką nagminność przestępstw popełnianych przez sprawców w stanie nietrzeźwości, co winno się spotkać z właściwą i surową represją karną oraz fakt iż oskarżony kierował pojazdem mechanicznym mimo iż nie posiadał do tego uprawnień.

W powyższej sprawie Sąd za okoliczność łagodzącą przyjął fakt iż oskarżony A. K. nie był dotychczas karany (k. 100).

Orzekając o karze Sąd wymierzył oskarżonemu A. K. za czyn z art. 178a § 1 k.k. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

Orzeczona wobec oskarżonego A. K. kara 6 miesięcy pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynu. Winna spełnić wobec oskarżonego funkcję wychowawczą i powstrzymać go w przyszłości od popełnienia podobnych czynów. Na wymiar kary miał wpływ sposób działania sprawcy. Sąd wymierzoną oskarżonemu A. K. karę pozbawienia wolności zawiesił na okres próby 2 lat na podstawie art. 69 § 1 i 2 k.k. i art. 70 § 1 k.k., uznając iż jest to okres wystarczający dla zrozumienia przez oskarżonego wagi popełnionego przez niego występku biorąc pod uwagę wyżej wskazane okoliczności łagodzące. Groźba zarządzenia wykonania kary w okresie próby ponadto spowoduje, iż oskarżony A. K. będzie respektować porządek prawny, a co za tym idzie cele kary zostaną osiągnięte. Zgodnie z treścią art. 69 § 1 k.k. Sąd może warunkowo zawiesić wykonanie kary pozbawienia wolności orzeczonej w wymiarze nieprzekraczającym roku, jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa nie był skazany na karę pozbawienia wolności i jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec niego celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. Należy wskazać iż oskarżony A. K. nie był karany (k. 100) oraz orzeczono wobec niego karę pozbawienia wolności w wymiarze nie przekraczającym rok, tym samym zachodzą przesłanki wskazane w art. 69 § 1 k.k. umożliwiające zawieszenie orzeczonej wobec oskarżonego A. K. kary 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 72 § 1 pkt. 1 k.k. Sąd zobowiązał oskarżonego A. K. do informowania kuratora sądowego o przebiegu okresu próby, zaś na podstawie art. 72 § 1 pkt. 5 k.k. zobowiązał oskarżonego A. K. powstrzymania się od nadużywania alkoholu w okresie próby. Orzeczenie tych obowiązków spełnia wobec oskarżonego A. K. cele zarówno wychowawcze jak i zapobiegne popełnieniu przez niego podobnych przestępstw w przyszłości.

Orzekając wobec oskarżonego A. K. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 5 lat, Sąd postąpił zgodnie z dyspozycją art. 42 § 2 k.k. Sąd uznał bowiem, iż okres 5 lat jest wystarczający dla spełnienia roli represyjnej wobec oskarżonego. Tylko ten środek karny spełni wobec oskarżonego funkcję prewencyjną i wychowawczą oraz zapobiegnie powrotowi do przestępstwa. Ponadto ten środek karny winien wyeliminować przez okres jego obowiązywania zagrożenie jakie stanowi oskarżony dla innych uczestników ruchu drogowego.

Na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd zasądził od oskarżonego A. K. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych. Należy wskazać iż zgodnie z treścią art. 43a § 2 k.k. w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 1, art. 179 lub art. 180 sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art. 39 pkt 7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5 000 złotych, a w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art. 178a § 4 co najmniej 10 000 złotych, do wysokości określonej w § 1.

Na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. Sąd zwolnił oskarżonego A. K. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych biorąc pod uwagę jego sytuację majątkową .

Z uwagi na powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.